

Sygnatura akt VIII Gz 37/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Górski

Sędziowie: SSO Anna Budzyńska

SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w G.

przy udziale Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w L.

o zapłatę

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 sierpnia 2014 roku, sygnatura akt V GCo 177/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Budzyńska SSO Krzysztof Górski SSO Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim zasądził od dłużnika Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w L. na rzecz wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 952,30 złotych tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwotę 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym w sprawie V GNc 591/14. Postanowienie to zostało wydane na wniosek wierzyciela złożony w dniu 13 sierpnia 2014 roku (data nadania). Do wniosku zostały załączone postanowienia Komornika M. P. z dnia 23 czerwca 2013 roku o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego i ustaleniu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym z poświadczeniem prawomocności na dzień 4 sierpnia 2014 roku. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał przepis art. 745 § 1 k.p.c.

Dłużnik wniósł zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylecia i zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił naruszenie art. 745 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie w sytuacji gdy dłużnik dobrowolnie uiścił należność z postępowanie zabezpieczające zostało bezpodstawnie wszczęte mimo tego, a dodatkowo czynności komornika zostały w tym zakresie zaskarżone.

Wierzyciel nie złożył odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 492 § 1 k.p.c. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Tym samym powód po uzyskaniu nakazu zapłaty może realizować ten tytuł według swojego uznania, rzecz jasna o ile zachodzi potrzeba jego wykonania. O ile z wykonaniem tytułu zabezpieczenia wiązą się koszty, to powód może domagać się ich zwrotu.

Rozstrzygając wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym Sąd Rejonowy właściwie zastosował art. 745 § 1 k.p.c., zgodnie z którym o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga się w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Należy stwierdzić, że koszty te zostały przyznane w oparciu o postanowienia komornicze, których znaczenie polega na tym, że wskazują one wysokość kosztów w postępowaniu zabezpieczającym. Koszty postępowania zabezpieczającego należy traktować jako element kosztów postępowania, w którym został wydany tytuł zabezpieczenia, toteż należy do nich stosować przepisy art. 98-110 k.p.c.

Wobec ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego po zakończeniu postępowania co do istoty, dopiero od tej chwili można było mówić o kosztach powstałych w związku z udzieleniem i wykonaniem zabezpieczenia. W przepisie art. 745 § 1 k.p.c. pominięto określenie terminu, w jakim powinien być złożony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych po wydaniu przez sąd orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. W tej sytuacji wskazuje się w doktrynie na potrzebę analogicznego stosowania terminu określonego w art. 745 § 2 k.p.c. Tym samym przyjąć trzeba, że wierzyciel jest zobowiązany złożyć wniosek o przyznanie tych kosztów w terminie dwutygodniowym liczonym od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego (tak Dariusz Zawistowski, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego – Postępowanie zabezpieczające, Oficyna 2007). Wierzyciel spełnił ten wymóg.

Odnosząc się do twierdzeń zażalenia co do braku podstaw do wszczęcia postępowania zabezpieczającego na podstawie nakazu zapłaty w sprawie o sygnaturze V GNc 591/14 należy stwierdzić, że skarżący tych faktów nie wykazał. W szczególności nie może o tym świadczyć pismo skarżącego z dnia 5 maja 2014 roku do Komornika M. P.. Wbrew twierdzeniom skarżącego nie wynika z niego, że pozwana samodzielnie uiściła kwotę zasądzoną wzmiankowanym nakazem. Jego treść wskazuje raczej na to, że stało się to na skutek wykonania zabezpieczenia. Skarżący nie przedstawił dowodu wpłaty, która mogłaby świadczyć o dobrowolnym wykonaniu nakazu zapłaty.

Niezależnie od tego skarżący nie wykazał również twierdzenia o zaskarżeniu czynności komornika ze skutkiem dla wysokości kosztów postępowania zabezpieczającego należnych wierzycielowi.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.

SSO Anna Budzyńska SSO Krzysztof Górski SSO Leon Miroszewski

(...)

1) (...)

2) (...)

3) (...)